

mice, ki je spremljal mrtvega na dom ter je v ganljivih besedah orisal njegovo delo pri vojakih. Končno je še spregovoril član Maistrovih bojev iz Ljutomera. Po govoricah so domači pevci zapeli še: »Oj spavaj sladko, srce drago!«

Marenberg. Ljubezen do blagopokojnega kralja Aleksandra I. Zedinitelja se je v obmejnem trgu Marenbergu pokazala v skupni zamisli, da se postavi skromen, a lep spomin. Mnogo je bilo načrtov, končno so se poseben odbor pod predsedstvom sodnega predstojnika g. Zöhreerja ter vsa narodna društva zedinila, da se vzdela v procelje sreskega sodišča lepa granitna plošča s kraljevo podobo in državnim grbom ter z napisom pisatelja A. Gradnika, v katerem izraža narod svojemu vladarju nepozabno ljubezen: »Mučeniku kralju Aleksandru I. Zedinitelju, 17. XII. 1888 — 9. X. 1934. Še živ poveljnik naših src: »Ukaži!« In od povsod, kjer mejnikov naših je ograja sveta, dobil odgovor boš: »Mi smo na straži!« Slovesno odkritje tega spomenika, ki je prvi v Dravski dolini, se je izvršilo na Vidov dan, v nedeljo dne 28. junija. Pokroviteljstvo je prevzel ban dravske banovine dr. Marko Natlačen. Sodelovala je poleg domače gasilske godbe še vojaška godba, vod vojakov in pevski zbor »Drava« iz Maribora. Ob 10. uri je bila slovesna levitirana sv. maša na sredini trga pred sodiščem pri lepo prenovljenem Marijinem spomeniku. Tržani so trg lepo okrasili z zastavami, z zelenjem in cvetjem. Med govorniki na častnem odru so govorili g. Zöhreer, podpolkovnik Erič, poslanec g. Doberšek in mnogo drugih. Udeležba je bila ogromna iz Dravske in Mežiške doline, iz Maribora in od drugod. Ljudstvo je pokazalo svojo veliko ljubezen do blagopokojnega kralja, čuvarja naših mej ter borca za našo svobodo in pa razumevanje ter ljubezen do naših neosvobojenih bratov na Koroškem.

Šmiklavž pri Slovenjgradcu. (Silno neurje s točo.) Zimo smo imeli zelo mlo in tudi prvi del spomladi je bil prav lep. Zgodaj smo mogli vsa poljska dela opraviti, zimska žita so se krasno razvijala, rž je koncem aprila, kar se morča še ni kdaj zgodilo, že bila vsa v klasju. Z nastopom maja pa se je izvršil veliki vremenski prevrat. Celi mesec maj in še v junij noter je skoraj dan za dnevom deževalo. Rž je bila radi tega v cvetju ovirana, jarica sploh do cvetja ni prišla in močni nalivi so rž, jarico in zimski ječmen potlačili; koroza in krompir vsled prevelike mokrote nista mogla se razviti. Jabolčno sadje, ki je bilo v najlepšem cvetju, je vsied stalnega deževja čisto uničeno in letos jabolk pri nas ne bo. Ako bi bilo nato lepo vreme nastopilo, bi se bilo še vse popravilo. Prišlo je pa še hujše. V soboto dne 20. junija, ker je po prejšnjih hladnih dneh pritiskala huda vročina, je nastalo silno neurje z bliskom in gromom, in vsula se je gosta toča, spremljana s silnim nalivom, kakršnega tukaj še ne pomnimo. Prizadeti je bil po toči največ vzhodni del naše župnije, pozneje proti večeru pa se je neurje razširilo na zapadni del naše župnije k Arncžiku in Petolanšku, tam je pa padala naravnost suha toča. Nevihla je preskočila iz naše župnije v šmartinsko župnijo, kjer so bile vasi Dobrava in Turiška vas najbolj prizadete. Škoda je velikanska, rž, pšenica, jarica so popolnoma uničeno, zimski ječmen je naravnost izmračen. Potoka Jenina in štihov potok sta pre-

stopila bregove in preplavila in zalila vse spodnje naše župnijske polje in travnike. Škoda je stoodstotna. G. srezki načelnik se je osebno o strašni katastrofi preprčil in tako je pričakovati, da se ne bodo samo davki odpisali, ampak da bo, kar je nujno potrebno, priskočila vlada našemu tako hudo prizadetemu ljudstvu z naklonitvijo potrebnega živeža na pomoč.

Podova. Prostovoljna gasilska četa v Podovi pri Račah vlnudno sporoča, da se bo preiožena tombola vršila v nedeljo dne 12. julija, po že označenem sporedu.

Sv. Martin pri Vurbergu. Gasilska četa priredi v nedeljo dne 12. julija ob pol štirih popoldne veliko tombolo.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Te dni je praznoval 50letnico svojega udejstvovanja kot cerkveni zvonar Jože Ploj iz Zgornje Senarske. Mož je še zelo čil in zdrav in upati je, da bo sredi svojih tovarišev zvonarjev še marsikatero zaklenkal v čast sv. Trojici. Na mnoga leta! — Naša fara je zelo bogata na zlatih porokah. Tekom pol leta je bila 21. junija že druga zlata poroka in sicer šnoflovega očeta iz Oseka ter njegove zlate ženke. Prva se je vršila prvo nedeljo v maju in sicer pri Frasovih istotako iz Oseka. Bajce se obeta še tretja. Pač zdrav slovenski rod Slovenskih goric! Bog naj jih poživlja še nadalje! — Nekdaj se je v zelo obilni udeležbi vršila vsakoletna procesija od Sv. Petra pri Radgoni skozi Sv. Trojico k Sv. Martinu pri Vurbergu na dan sv. Jakoba, ki se je pa pričela precej opuščati, ker ni bilo pravih voditeljev. Letos se bo to nedostatek popravil in je vse potrebno ukrenjeno, da se bodo sv. naše brale kakor navadno pri Sv. Trojici, Sv. Rupertu in Sv. Barbari. V Vurbergu bodo tudi večerice. Vabimo k obilni udeležbi, da se to lepo romanje zopet poživi. — Tudi orglje smo dali popraviti in dopolniti. V naši cerkvi orglje veliko pojo, ker je pač romarska cerkev. Ni nič čudnega, da so po dolgih letih, odkar so bile popravljene, opešale, bile so tudi v Plenu preslabotne za to veličastno cerkev. Zato je tvrdka Jenko iz Guncelj pri St. Vidu nad Ljubljano orglje dopolnila z osemčevljsko Gambo in Probeno in jih pripravila do polne moči. V svoji novi formi so prvič zapele na splošno zadovoljstvo za Slomšekove dneve, v slavo velikega našega škofa. Zdaj pa čakamo še na novi veliki zvon.

Gornja Radgona. Glasbena šola v Gornji Radgoni je priredila na praznik sv. Petra in Pavla v zdravilišču Slatina-Radenci jako lepo uspeli koncert slovanskih narodnih pesmi, katerega je proizvajalo 20 malih tamburašev s petjem. Nastopili so tudi posamezniki, violina, kromatična in diatonična harmonika ter »šramel-kvartete. Posebno so ugajali trije najmanjši tamburaši na konjičkih.

Mala Nedelja. Tukajšnja gasilska četa praznuje v nedeljo dne 19. julija ob vsakem vremenu gasilski praznik. Ob pol desetih bo skupna sv. maša, ob treh popoldne bo v Društvenem domu gasilska akademija z godbo, petjem ter krasno narodno igro iz turških časov »Črna žena«. Vabljeni vsi od blizu in daleč. Podpirajte mlado gasilsko četo in pridite!

Grize. štiri tiče-tatiče so peljali pretečeni četrtek vklejane v zapore žalski orožniki. Kradli so in, kakor se govori, že več let razno blago

v trgovini gospe Amalije Piki. Dva izmed njih sta bila kar v domači hiši, dva iz sosednjih vasi, med tema en zakonski mož, ki je bil še pred kratkim poročen. Dolgo časa so opravljali nepopaženo nečedni posel in slednjič je le prišlo vse na dan. Bajce imajo še na vesti tudi druge tatvine. Je pač žalibog pri mnogih zavladalo prepričanje, da je v današnjih časih krize tatvina najkrajša pot, kako se pride do blagostanja. Da, da, z vero bo izginilo med ljudmi tudi poštenje in splošna varnost.

Laško. V torek dne 23. junija je obiskal Laško naš ljudski ban g. dr. Marko Natlačen. Sprejela ga je že na meji našega sreza kolesarska četa pod vodstvom g. Martina Deželaka. Pri mostu, kjer je bil postavljen lep slavolok, pa so ga pozdravili zastopniki uradov, cerkve ter raznih društev in naše šolske mladine. Zbralo se je lepo število občinstva ter pozdravljalo svojega bana, želeč mu iskreno dobrodošlico.

Laško. V torek dne 23. junija je obiskal naše mesto ban g. dr. Marko Natlačen. Sprejem je bil zelo lep. K sprejemu so prišli tudi kmetje, akoravno je obiskal ban naš okraj v času največjega dela. Oseba g. bana je posebno kmetskim ljudem dobro znana. Že ko je bil na čelu bivše ljubljanske oblasti, smo bili deležni vsestranskih podpor za kmetstvo dobiti. S podporo oblastne samouprave se je marsikatera vas oskrbela z dobro pitno vodo, pa tudi občinske ceste v hribovitih krajih in vaseh so se popravljale s podporami od strani oblasti. Pa tudi sedaj kot ban se je spomnil potreb našega okraja. Vasi Brce v občini Hrastnik-Dol že dalje časa grozi plazovje, da jo uniči. G. ban si je že leta 1929 kot oblastni komisar ogledal položaj, v katerem se je nahajala ta vas. Ko je koncem leta 1929 prenehalo delovanje oblasti, je tudi misel na popravilo plazu zaspala. Letošnje spomlad pa je banska uprava nakazala za to delo 35.000 Din in je bilo s tem omogočeno, da se je odstranila nevarnost, ki je grozila vasi, pa tudi brezposelni so prišli do zasužka. Ban dr. Natlačen pri vsaki priliki pokaže svojo ljubezen in razumevanje do kmečkega stanu. — Kresni sejem v Laškem je bil srednje obiskan. Cene živine so bile nekoliko nižje kot spomadi, vendar pa nekoliko višje, kot lani ob tem času; prodane je bilo precej živine. Boljši voli dosega jo ceno po 4 Din za 1 kg žive teže.

Dneve in mesece živi zakopani.

177 ur zasut.

Cela Nemčija je pod radostnim vtisom takorekoč čudežne rešitve mladega rudarja, ki je bil v Herne zasut pod zemljo 8 dni ter 8 noči — torej 177 ur. Rudar Schmidt je vzdržal 177 ur čisto sam v zasutju, dokler ga niso odkopali njegovi tovariši po nepopisno trudapolnem delu.

Črni dan v Beuthenu.

Rešitev zasutih rudarjev, ki so zares pravcati čudeži, pozna zgodovina rudarskih revirjev zelo mnogo. 4. januar leta 1932 je bil črni dan za rudnik Beuthen. Prinesel je prebivalstvu strašno nesrečo, da je bilo zasutih 14 oseb. Po več dnevih neutrudljivega dela reševalnega moštva je bilo rešenih 7 nesrečnežev. 144 ur so bili zaprti v ozkem rovu, ki je propuščal le malo zraka in nekaj pičle hrane so jim pošiljali po cevi.

Sest tednov zasut in rešen.

Pravo čudo vztrajnosti je mož v Kaliforniji, ki je bil podsut ob priliki potresa.